

Strajera

ORGAN INDEPENDENT — CULTURAL, ECONOMIC ȘI DE INFORMAȚII — DIN VALEA CRIȘULUI ALB

APARE SUB CONDUCEREA UNUI COMITET
REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BRAD

ABONAMENTE: 100 lei anual, 6 luni 60 lei
Instituțiuni și bănci 150 lei
Muncitorii minieri și muncitorii agricultori 50 lei

APARE ÎN FIECARE JOI

Redactor responsabil: G. E. CAMBER

Primăvara vieții

*Ci! gioventù primavera
della vita!*

Pe nru tinerețea țării mele

Cînd, într-o zi de Aprilie, în preajma Sfințelor Paști, trenul trecu frontiera și pătrunse pe Pământul Italiei, mă simții, parca, pe alt țărîm decît cel omnesc.

Lasasem, în țară, iarna în toiu. Baba Do hia își scutura cele nouă cocoace pe străzile Capitalei. Omătul se așternea ca în pragul Craciunului, și paltonul era, încă, cel mai bun prieten al omului.

Și, iată-mă deodată traversînd grădini de rai înflorite, ogoare verzi cu grîul pînă la briu, vii în floare, porfocali, lămlii, garoafe și glicine surzînd la tot pasul și îmbălsamînd aerul străveziu și proaspăt ce-l sorbiam cu nesăț din fie ce colț de rai în care mă purta balaurul fermecat al drumului de fier.

Calatoriam, străbătînd, în lung, Italia spre Sicilia.

„Primavera Siciliana“ se cheamă „fessera“, adică biletul de excursie cu jumătate preț care te silea să ajungi pînă la capatul calatoriei, spre a cunoaște țara lui Amilcar Barca smulsă de Români în faimoasele răboaie cartagineze. Dar, cu acest privilegiu era dat să străbați cea mai frumoasă țară din lume în gloria primăverii.

Ce m'a uimit, însă, mai mult, era că pretutindeni, în drumul meu, pe lîngă primăvara naturii, nu vedeam decît tineri, tineri la tot pasul. Pe peronul gării, chiar dela frontiera, vameși, guarzi-carabinieri, fasciști și personal de tren, toți, băeți între 19 și 30 de ani!

În alți ori scurzi, mai slabi sau tăiați, parcă, din marmora Apeninilor, toți erau chipeși, elegant îmbrăcați, înmănușați și de o politețea ce te cucerea dela primul contact. Dar mai ales, față de străini, felul lor de a servi întrecea toate așteptările. Admirabil pregătiți pentru locul și slujba lor, fiecare se întrecea a-mi da toate lamuririle.

Simțiai, de-cum ai atins pămîntul Italiei, alt ritm de viață, alt fluid ce pătrundea magnetic în ființa ta însăși, imprimînd parcă, în singele și în sufletul tău, ceva din energia ordonată și creatoare a tinereții lor.

Ce bine te simțiai, în țara florilor, a primăverii eterne și a tinereții.

Pe străzi, cohorte de elevi, cercetași, studenți, sau elevi, toți în ușoarele lor costume fasciste, cîntau «La Giovinezza», imnul tinereții.

La Venezia, Florența, Napoli sau Palermo, aproape că nu mai vedem bătrîni, cerșetori, lazzaroni sau șomeri.

O nouă religie stăpînea întreaga Italie, regenerarea țării și poporului italian, prin muncă și tinerețe creatoare. Pentru bătrîni, azile și pensii. Pentru tineret, locul întii la masa vieții, cu o conștiință să fie fruntea tinerețului.

Cei mai străluciți elevi, sau tineri din școli speciale și universități, cei mai sănătoși și harnici, cei mai bine educați și eșiți la concursuri grele,

aceștia erau aleși la posturi de conducere, mari, sau mici.

Era un farmec să călătorești într-o așa țară, în care tineretul conștient de misiunea lui și mîndru de Increderea ce i se arată, pe lîngă primăvara vieții, își dăruiește ochilor fermași și seriozitatea muncii lui și icoana fascinantă a noii religii, fascismul.

Căci, Mussolini, nou Messia al Italiei, se bizuea pe o armată de tineri fanatici, admirabil pregătiți trupește și sufletește, gata să-și jertfească, la cel dintîi semn, viața, »pentru Italia și pentru Duce!»

Cum s'a dobîndit această minune? Marele salvator al Italiei, fost învățator în tinerețea sa, apoi, un om cultivat în anii de pribegie socialistă în Elveția, oșeit în lupte pe vremea marelui războiu, erou, el însuși cu mai multe răni pe trup, a cunoscut valoarea tinereții cînd o pui în serviciul unei cauze sînte. Pe front tinerele regimente italiene au făcut minuni. Tinerii învățatori ofițeri de rezervă, ca și în țara noastră pe vremea marelui războiu, au fost pilde vii de îmbărbtare și eroism. Cînd, după pace, lucrătorii fabricilor din Nordul Italiei, amețiți de predica roșie a bolșevismului, schimbați în comunisti, — începuseră să distrugă, fabrici, palate, poduri și să semene anarhia peste țară, amenințînd viața statului. Mussolini, care primise botezul focului și singelui vărsat pentru apararea patriei, a Italiei lui scumpe, a carei istorie glorioasă o știa pe de rost ca om luminat ce era, tot singele lui roman s'a ridicat în inima lui ca o furtună și urmașul lui Marius și Caesar, în fruntea legiunilor fasciste din tinerii care făcuseră războiul și alții noi — au biruit răscoala, au potolit pe nebuni și au readat țării și pămîntului italic, liniștea și siguranța vieții.

De tineri s'a slujit Mussolinii, căci cei bătrîni se îndoiau. Ia început, de el, sau, n'avea destula vlagă să înfrunte puhoaietele anarhiei.

Iată omul, iată marea lui operă, Ducele și-a pus încrederea în primăvara tinereții, așa cum țărînul își pune încrederea în primăvara naturii.

În căldura soarelui înviorător din Martie și Aprilie, plugul se înfige cu nădejde în ogor și pămîntul rodește cu belșug piinea cea de toate zilele.

Un vînt ușor de fecundație uriașă bate peste largă fire. Arborii se îmbracă în albul văl de mireasă al florilor îmbătătoare. Turmele și toate animalele patrupede se înmulțesc șorînd avuția și sufletul gospodarului. Păsările cerului și curjilor cîntă toate, imnul dragostei și vieții. Mușchii omului se îndarjesc la munca câmpului și nevoile casnice. Mama își poarta, fericită, fătul în pîntece. Tatal suride, în mijlocul muncii cerului și ploii. Copiii aleargă sprinteni la școală în ograda plină de vietăți, sau în lunca plină de flori și de fluturi.

Cmpiaride, ca un rai, ochilor și sufletului. Natura își desvelește darinică sînul rotund și fumegînd de viață, omului. Omul muncește și înalța laude Domnului.

Dumnezeu, din Cer, sporește fața și nădejdea muncitorului, asigurîndu-i, în Primăvara vieții, roadele binefăcătoare pentru toamna și anul ce va să vină.

Și, iată cum, tot cam astfel, încîntat de frumusețea creatoare a primăverii, un Virgilius, delicatul poet din timpul lui August, i-a închinat imnul în nemuritoarele lui Bucholice și Georgice! Mussolini era, de pe băncile școlii, un adînc admirator al marelui poet latin. El știa să prețuiască puterea pămîntului primăvara așa cum știa să pue la muncă patriotică și creatoare și primăvara vieții ce pulsa în tineretul italian.

Italia, datorită tineretului fascist, e azi, în fruntea popoarelor. Muncă intensă pe toate țărîmurile. Ogoare, apă, mlăștini secate, sînci, grădini și livezi, dau din belșug hrana zilnică și sporesc forțele muncitorilor. Fabricile dau industria cea mai intensă, înzestrînd Italia cu vapoare transatlantice uriașe, făurînd milioane de arme și avioane pentru apărarea națională. Școlile pregătesc o generație nouă luminată și patriotică. Autoritățile sunt pline numai de funcționari pricepuți și harnici, nu improvizaji, ca în dulcea noastră țară, din favoriji politici. Finanțele statului plătesc la vreme, lefurile demne pentru munca cinstită și fac fața tuturor nevoilor din launtru și din afară. Guvernele sunt alcătuite numai din oameni adînc cunoscători ai chestiunilor de resort și perfect onorabili în minuirea banului public și demnității naționale. Ducele dă, cel dintîi, exemplu hărniciei și vieții moral. Sculat din zorii zilei, muncește la șapte ministere; inspectează țara și dă directive utile celor mari și mici; întărește credința, cîntînt biserica și pe șeful ei suprem, Papa; cenzurează viața supușilor sai, își iubește soția și își adoră copiii; electrizează sute de mii și milioane de oameni cînd le vorbește dela înalțimea demnității și patriotismului curat pe care, le întrupează. Conduce o lume întreagă, fiindcă știe să se conducă pe el.

»E mai ușor să învingi popoare, decît să te învingi pe tine« a spus un filosof. Și, Mussolini a dat tineretului italian lecții de învingere de sine.

Cît mai puține plăceri deșerte, cît mai multă muncă și ordine! Iată de-vinga noii generații.

„Labor improbus omnia vincit“ munca necurmată învinge totul, a lăsat ca un testament într'un vers, Virgilius; și Ducele îl aplică cu ființenie pentru neamul și patria lui.

Dar, pentru a înlătura toate piedicile le mai cere un permanent curaj.

Deviza fascismului mai e: *Amaré il rischio!* vechiul adagiu latin: „Audaces fortuna iuvat!“

Tineri ai țării mele, și voi sunteți, îndrăzneți. Dar îndrăzneala voastră am văzut-o, dela război încoace, aplicându-se mai mult într'o emancipare prea timpurie, daunătoare și trupului și sufletului.

Amețiți de potopul exhibițiilor sportive pe ringul filmelor sau orașelor voastre, zăpăciți de aplauzele mulțimilor cînd cutare boxer mută din loc falca, sau zdrobește pieptul adversarului culcîndu-l la pămînt, uneori

(Continuare în pag. IV-a).

Vești din Sarmisegetuza.

Străjerești: Stolul școlii primare din loc, sub conducerea d. Gheorghe Crișan a ridicat Pavilionul Național, potrivit directivelor O. E. T. R. Solemnității sfințirii și ridicării i s'a dat un deosebit fast. Au luat parte autoritățile din comună, cohorta „A. Șaguna“ din Hațeg, școalele din Peșteana, Clopotiva, cu învățătorii și un foarte numeros public. Ceremonialul și serbarea au arătat cu prisosință roadele organizației ce are ca deviză: Credința și muncă pentru Țară și Rege.

Cercetășești: Cercetașii Cohortei „Sarmisegetuza“ cu concursul străjerilor, au aranjat o producțiune teatrală Duminecă 26 Ian. a. c., în sala muzeului. S'a jucat piesa „Căciula“, foarte bine interpretată de cercetași și micile străjere. S'au remarcat s'răjerii Zgărcea Ana și Zgărcea Silvia și cercetașii Zgărcea Vasile, Ardelean și Vida Ion.

Reușita acestei serbări a creat o favorabilă atmosferă celor două organizații tinerești: „Cercetășia și Străjeria“.

Regretăm că organele notarlatutului local în frunte cu d. notar Balás nu înțeleg a sprijini o inițiativă atât de lăudabilă. Așa cum altădată le place să facă lux de patriotism și exces de zel, lipsa dela această serbare este neînțeleasă.

Premilțtare: Cu începerea noului an Centrul P. P. Hațeg, care cuprinde și subcentrele din Sarmisegetuza, s'a divizat în două: Centrul Hațeg, cu Subcentrele: Hațeg, Bretea-Strei, Demșuș, Lunca și Centrul Sarmisegetuza, cu Subcentrele: Sarmisegetusa, Bucova și Lunca-cernii de jos. Șeful Centrului Sarmisegetuza a fost numit d. sublt. rez. Amos Adam, Inv. Peșteana.

Caraiman

Cerc cultural.

Cercul cultural Șoimuș, sub președinția d-lui Inv. I. Denea și P. Dănescu, a ținut în 26 Ian. a. c. ședința lunară la școala primară din comuna Bejan, condusă de d. Inv. Teodor Ceureanu.

Lecția practică a fost ținută de Inv. din loc și'n urma criticilor aduse, președintele declară lecția de reușită. Conferința intimă: „Fișa individualității“, a fost ținută în mod detaliat de d. I. Denea. La orele 11, toți Inv. în corpore au luat parte la serviciul divin, oficiat de Pr. Văjdea din Buruiene, care printr'o frumoasă predică a arătat însemnătatea acelei zile.

La orele 2 d. m. d. președinte I. Denea deschide ședința publică, urmînd apoi executarea programului artistic, de către elevii școlii, compus din frumoase poezii, cîntece, jocuri naționale etc. Conferințele publice au fost ținute de d. P. Dănescu Șoimuș, despre: „Sărbătorile băbești“ și de d. Inv. Victor Milea, despre: „24 Ianuarie“.

Cuvîntul de închidere îl ține Inv. școlii, d. Teodor Ceureanu, care mulțumește colegilor și publicului, pentru atenție și participare. Ultimul ia cuvîntul d. I. Denea, care aduce mulțumiri d-lui Inv. T. Ceureanu pentru frumoasa executare a programului artistic.

Coresp.

— DE-ALE PLUGĂRIEI —

Frați plugari!

Nu pierdeți vremea de geaba. Folosiți-Vă de zilele acestea călduroase și faceți lucrările cari le înșir mai la vale.

1. Sădiți pomii în gropile făcute în toamna trecută. Mulți plugari din partea locului m'au întrebat, dacă se pot sădi pomii iarna. Le răspund aici tuturor, că pomii se pot sădi ori când: de toamnă și până primăvara, numai să nu fie pământul înghețat. O vreme mai potrivită ca acum pentru sădit nici nu s'ar putea. Despre chipul în care se face sădirea pomilor am mai scris acum doi ani în acest loc, totuși mai scriu și acum câteva sfaturi, căci am băgat de seamă că mulți oameni fac greșeli mari la sădit.

Pomii să nu fie sădiți nici la un caz mai afund decât au fost în școala de pomi.

Numai atunci crește bine un pom, dacă e băgat bine în pământ numai atât cât a fost și înainte. Noi însă trebuie să-l plantăm ceva mai sus decât a stat în pepinieră, fiindcă pământul din groapă se așează și deodată cu el se așează și pomul. În comuna Porcurea am văzut pomi băgați de un metru în pământ, căci li se părea oamenilor că e prea înaltă coroana la un metru și jumătate. În patru ani acești pomi n'au crescut, nici cât crește obișnuit un pom într'un an.

Ar fi bine ca plugarii din ținutul nostru să se înțeleagă

să nu cultive decât unul sau cel mult două soiuri de pomi.

Ce ușor s'ar putea vinde fructele, dacă s'ar ști, de pildă, că în Zărând găsește în fiecare an 50-60 de vagoane de mere Jonathan. Ar veni comercianții cari cumpără și vând în mare și le-ar cumpăra la fața locului pe toate. Păcatul cel mare la noi este că aproape nu găsești pomi de același soi într'o grădină. Dintre soiurile de mare eu aș alege Jonathanul și Batutul. Sunt soiurile căutate pe piețele din lume. Dintre nuci aș alege pe cele de „Sebeșel“ a căror veste s'au dus până în America, iar dintre prune soiul zis „Busuioace“.

2. Curățiți pomii de coaja bătrână, de mușchi și de licheni, căci sub acestea se adăpostesc o mulțime de gândăcii cari mai târziu rod frunzele, rod fructele, rod florile și chiar ramurile pomilor. Ne putem folosi de orice vâzătoare, sau de perii de sâmbă, sau de mânuși de zale. Această lucrare trebuie făcută cu îngrijire, ca să nu facem răni pe pom, căci orice rană este o poartă deschisă pentru dușmani.

Nimicirea mușchilor și a lichenilor se poate face și prin stropirea pomilor cu zeamă de piatră vânăță și de calaican, care se pregătește în chipul următor: Încălzim 20 l. apă într'o căldare de fier. Când apa s'a încălzit așa de tare încât abea putem ține degetul în ea turnăm în căldare 3 kg. calaican și amestecăm bine până se topește. În alt vas de 200 l. topim 3 kgr. piatră vânăță și umplem vasul cu apă.

Stropirea se face cu ajutorul pompelor de stropit.

3. Răziți coroana pomilor așa fel în cât ramurile să nu se încurce unele în altele și toate să aibă aer și lumină destulă. Se taie ramurile uscate, cele cari se încrucișează și cioturile. Taieturile se fac cu ferestrăul, apoi ungem rănilor cu zeamă de piatră vânăță (1 kgr. piatră vânăță la 10 l. apă) De asemenea se taie toți lăstarii lacomi (de apă).

4. Semănați morcovii, pătrunjii și păstărnacii în grădina de legume. Mulți dintre plugari cred, că aceste legume se pot semăna numai primăvara. Adevărul este că e mai bine să le semănăm încă din toamnă, sau iarna, dacă se nimerește o vreme ca cea de acum. Primăvara, când se îngrămădesc toate muncile, avem cu o grijă mai puțin.

5. Faceți 30-40 de cuiburi, adânci de 15-20 cm. și puneți în fiecare câte 2-3 cartofi mărunți, apoi astupați cuibul la loc. Dacă vedeți că vine ger mare acoperiți fiecare cuib cu un strat de bălegar păos sau de frunze uscate. La vară veți avea cartofi de cel puțin cu trei săptămâni înaintea altora. Prin luna lună scoateți cartofii și puteți sădi pe acel loc varză sau gulii.

Cartofii puși așa nu reușesc totdeauna, numai dacă locul este bine ales. Cele mai potrivite locuri sunt cele de pe fruntea dealurilor și cele așezate în fruntea soarelui. Pământurile care țin prea multă umezeală nu pot fi cultivate cu cartofi timpurii.

Prof. Martin Ioan

Căci abia atunci încetă fărădelegea Egiptenilor, când Domnul universului a venit acolo cu corpul ca pe un nor și a delăturat rătăcirea idolească și i-a atras pe toți la Sine și prin Sine la Tatăl.

Acesta e acela, despre a cărui răstignire poartă mărturisii soarele, natura și ce l'au dus la moarte; și prin moartea acestuia s'a realizat mântuirea tuturor și s'a rescumpărat toată creatura. — Acesta e viața tuturor, care ca Isaac s'a dat morții corpului Său, ca pret de răscumpărare pentru mântuirea tuturor deși Jidovi nu cred în El.

Dar dacă Jidovii nu socotesc aceste dovezi ca suficiente, să se convingă măcar din celelalte expresiuni care le mai au.

Căci despre cine zice profetii: „M'am arătat celor ce nu mă căutau, am fost aflat de cei ce nu întrebau de mine. Iată ai cea sunt, am zis poporului, care n'a chemat numele meu; am întins mâinile mele către poporul care nu mă asculta și mi se spunea“.

Cine e așa dar acela care s'a arătat? Ar putea zice cineva către Jidovi — Căci dacă e profetul, să spună ei, când s'a ascuns ca mai apoi să se arate? Și ce fel de profet e acela care din nevăzut s'a făcut văzut și și-a întins mâinile sale pe cruce?

Dintre cei drepti desigur nimeni, ci numai Cuvântul lui Dumnezeu, care după firea Sa este fără corp, s'a arătat însă în corp pentru noi și a pățit pentru toți. Sau dacă nu li-e deajuns acestea apoi să se rușineze măcar de atele, văzând o dovadă atât de evidentă, căci zice Scriptura „Intăriți-vă, mâinilor obosite și picioarelor slăbite, mângâiați-vă voi, descurajaților, întăriți-vă și nu vă temeți. Iată Dzeul nostru răsplătește judecata, El însuși va veni și ne va mântui. Atunci se vor deschide ochii orbilor și urechile surzilor, vor auzi. Atunci ologul va scrii ca cerbul și răspicat va fi graiul celor gângavi“.

Ce vor putea zice Jidovii cu privire la aceasta sau cum cutesc ei măcar să-și ridice ochii față de aceasta?

Căci profetia prevede venirea lui Dzeu, iară semnele precizează timpul sosirii Lui; căci despre minunea, că orbii vor vedea și surzii vor auzi, zice ci că se va întâmpla la venirea cea dumnezească. Când s'a întâmplat deci astfel de semne în Israel? Sau să ne spună ei (Jidovii) unde s'a petrecut așa ceva în Iudea? Naaman cel leproș s'a curățit de lepră, dar nici un surd n'a auzit și nici un olog n'a umblat. Un mort a înviat Ilie și Elisei, dar nici un orb din nașterea capătă vederea. Un lucru mare fără îndoaială este de a învia un mort; dară nu astfel fu minunea pe care a făcut-o M-torul. Căci dacă Scriptura n'a tăcut despre fel leproș și despre fiul cel mort a vădăvel, apoi desigur dacă ar fi provenit cazul, ca vreun olog să umble și vreun orb să vadă, cuvântul Scripturii n'ar fi întrelăsat să vestească nici a-cesta. După ce însă Scripturile tac despre aceste e clar, că mai înainte nu s'au întâmplat fapte ca acestea. Când s'a întâmplat deci acestea, dacă nu atunci când s'a arătat în Corp însuș Cuvântul lui D-zeu? Când însă s'a arătat El, dacă nu atunci când ologii au umblat, gângavii au vorbit, răspicat, cei surzi au auzit și cei orbi d'n naștere au văzut? De aceia Iudeii depe atunci văzând acestea și fiindcă n'au ziseră să se fi întâmplat acestea altădată cândva ziceau: „Din etern nu s'a mai uzit ca să fi deschis cineva ochii unui orb d'n naștere. De n'ar fi acesta dela Dumnezeu n'ar putea face nimica“.

(Continuare în N-rul viitor).

Fete cu noroc!?

Cineva a spus că: „femeia să n'o atingă nici c'o floare“...

Perfect, dar niște simple adevăruri sper că nu vor supăra pe dragutele noastre cititoare.

O bună revistă culturală din capitală ne a uce vestea că cele mai frumoase fete care ocupă slujbe în Anglia, sunt telefonistele.

Aceste funcționare se căsătoresc mai repede ca ori care alte profesoniste, datorită faptului că la ceremonia căsătoriei, li se fac dar de instituțiunea unde slujesc, lea fa de un an întreg, bineînțeles numai acelor care au șase ani de serviciu.

Un statician englez a constatat că numai în cursul unei luni, din 24 fete englezoaice telefoniste care au demisionat din slujbă, 23 s'au măritat.

Ce noroc!

Dar la noi, telefonistele sunt cele mai bătrâne din lume și majoritatea încă necăsătorite.

Ce necaz pe capul bietelor fete! Din cauza lor suferă tot arsenalul de fete al P. T. T.-ului.

De ce-o fi atât de ingrată soarta cu telefonistele noastre? M. Db.

Fiindcă hârtia și tiparul ne costă bani,

Vă rugăm să achitați abonamentul!

Si cuvântul trup s'a făcut...

Cine din cei amintiți în Sf. Scriptură au fost străpunși dela mâini și la picioare, ori a atârnat pe lemn și a murit pe cruce pentru mântuirea tuturor?

Avram a căzut mort pe pat; Isaac și Iacob muriră asemenea cu picioarele întinse pe pat. Moise și Aron trecură din viață pe munte, David în palatul său, fără să fi îndurat vre o cursă din partea popoarelor; dacă a fost urmărit din partea lui Saul, a rămas totuși nevătămat. — Isaia cel drept a fost tăiat cu ferestrăul, dar n'a atârnat pe cruce. Ieremia a fost batjocorit, și a murit condamnat. — Ezechiel a pățit dar nu pentru popor, ci pentru că prezise ce va veni asupra poporului.

Afară de aceasta cei ce suferiră erau oameni ca toți ceilalți după asemănarea naturii lor. — Acela însă despre care se prevestește în Scripturi că va suferi pentru toți se numește nu numai simplu om ci și viața tuturor, cu toate că după natură a fost asemenea oamenilor.

„Căci veți vedea viața voastră“, zice Scriptura „Spânzurând înaintea ochilor voștri“; și „Neamul lui cine-l va spune? Neamul tuturor sfinților însă, dacă îl cunoaște cineva, îl poate schița dela început și poate arăta de unde se trage fiecare. Neamul aceluia, care este viața, spun cuvintele dumnezeiești, că nu se poate schița.“

Cine este deci acela despre care vor-

besc astfel dumnezeieștile Scripturi? Sau cine este așa de mare, căci chiar și profetii prevestesc despre dansul lucruri așa de mari? Sgur că cel amintit în Scripturi nu este altul decât Mântuitorul, Cuvântul lui Dzeu, Domnul nostru Isus Hristos, căci acesta-i acela care a ieșit din fecioară și s'a arătat pe pământ ca om, iar a cărui neam după trup nu se poate arăta.

Căci nimenea nu poate numi pe tatăl lui cel după trup; deoarece corpul lui nu-i din băbă, ci numai din fecioară.

Precum dară se pot înșira părinții lui David, Moși și ai tuturor patriarhilor, nu tot așa se poate înfățișa neamul după trup al Mântuitorului.

Acesta e acela, care a dispus ca nașterea să după corp s'o vestească o stea; căci se crădea că cuvântul care se cobora din cer să se vestească și din cer și era necesar că arătându-se împăratul creațiunii să fie cunoscut pe deplin de întreaga creațiune.

S'a născut doară în Iudea și Perșii au venit să-l vadă și să l-se închine. Acesta e acela care deja înainte de arătarea în corp i-a învins pe demonii cei protivnici, și a triumfat asupra idolației, căci toate popoarele de pretutindenea se lapădă de datina părintească și de fărădelegea idolească și-și pun toată speranța în Hristos și l-se supun lui precum se poate vedea a-cestă cu ochii.

